

Collarets de llum

MIQUEL MARTÍ I POL

Collarets de llum
quan la tarda fina;
Si el rostoll s'adorm
tot és de joguina.

Un estel petit
obre l'ull i parla:
–¿On serà l'amor
que no puc trobar-la?

–On serà l'amor?
–fa la Lluna bruna.
L'he cercat pertot,
que ja n'estic dejuna.

I l'amor ocult
entre satalies
riu que riu content
de ses traïdories.

Collarets de llum
quan la tarda fina;
Si el rostoll s'adorm
tot és de joguina.

Prou l'estel petit
i la Lluna clara
cercaran l'amor
més i més encara.

Se'n riuran els camps
i les ribes pures
i els pollancre i el riu
i el pla i les altures.

Se'n riuran els grills
i els ocells cantaires

i el vent remorós
i els follets rondaires.

I ell, entaforat
entre satalies,
contarà a la nit
noves traïdories.

Collarets de llum
quan la tarda fina;
Si el rostoll s'adorm
tot és de joguina.

MARTÍ I POL, Miquel (2000): *Obra poètica/1*. Barcelona: Edicions 62.